

Rajameistri kommentaar

Võistlusmaastik on mitmekesine ja vaheldusrikas. Esineb nii hästi joostavat männikut kui ka keskmise ja halva läbitavusega segametsa. Männikutes võivad liikumist aeglustada kõrge rohi, sõnajalad ja vaarikad. Maastikul leidub suuri lageraiealasid ning tihedaid noorendikke, mille läbitavus on kohati väga halb. Eelkõige tuleb arvestada püstviirutusega tähistatud poollageda leppemärgiga kujutatud noorendikega.

Kaart kajastab maastiku läbitavust üldjoontes väga hästi. Hea läbitavuse ja nähtavusega männikutes ei ole reljeefi loetavuse huvides kaardistatud vaevu märgatavaid metsaveoteid.

Reljeef on kohati tugevalt liigestatud, kuid leidub ka laugemaid ja tagasihoidlikuma reljeefiga piirkondi. Maastikule lisavad vaheldust karjäärialad. Reljeefi ulatust iseloomustab asjaolu, et võistlusmaastikul paikneb Sakala kõrgustiku kõrgeim punkt 147 meetri kõrgune Härjassaare mägi. Sood ja kraavid on sügiseselt märjad, kuid läbitavad. Mikroreljeefiga piirkondades võimaldavad maastik ja kontrollpunktide paigutus kiiret liikumist, kuid eeldavad samal ajal head kaardilugemisoskust ning täpset punktile lähenemist. Laugemates ja ujuvamate pinnavormidega piirkondades tuleb olla eriti tähelepanelik, sest ka väikesed suunavead võivad põhjustada olulise ajakulu.

Võistlusmaastikul liikumine on nii tehniliselt kui ka füüsiliselt nõudlik. Tulemuse määravad eelkõige õige teevalik, maastiku läbitavuse arvestamine ja täpne navigeerimine. Maastikul on mitmeid sarnasusi Oores toimunud Eesti meistrivõistluste tavaraja maastikuga.

Edu rajal ja head kaardilugemist!

Course Setter's Comments

The competition terrain is diverse and varied. It includes both fast-running pine forest and mixed forest with moderate to poor runnability. Movement in the pine forests may be slowed by tall grass, ferns and raspberries. The terrain also contains large clear-cut areas and dense young forest, which are in places very difficult to traverse. Particular attention should be paid to young forest areas marked on the map with vertical hatching and the semi-open-area symbol.

Overall, the map represents the runnability of the terrain very accurately. In pine forests with good runnability and visibility, barely visible forest tracks have not been mapped in order to preserve the readability of the terrain contours.

The terrain is locally characterised by strongly broken relief, although there are also flatter areas with more subdued relief. Quarry areas add further variety to the landscape. The extent of the relief is illustrated by the fact that Härjassaare Hill, the highest point of the Sakala Upland at 147 metres, is located within the competition area. Marshes and ditches are wet in autumn, but passable.

In areas with intricate microrelief, the terrain and control placement allow for fast movement, while at the same time requiring strong map-reading skills and precise approaches to the controls. In flatter areas with less distinct terrain forms, competitors must be particularly attentive, as even minor directional errors can result in a considerable loss of time.

Moving through the competition terrain is demanding both technically and physically. The key factors determining the result are appropriate route choices, consideration of terrain runnability and accurate navigation. The terrain has several similarities to that of the long-distance course at the Estonian Championships held in Oore.

Good luck on the course, and enjoy the map!